

Ozvěna: Strom

Ami Polní cestou kráčeli **G** šumaři do vísky hrát,
Ami svatby, pohřby tahle cesta **G** poznala - mnohokrát,
po **F** jedné svatbě se **G** chudým lidem **Ami** synek narodil
a **F** táta mu u **G** prašný cesty **E** života strom zasadil.

Ⓡ: A on tam **A** stál a koukal **F#mi** do polí,
byl jak **D** král, sám v celém **E** okolí,
korunu **F#mi** měl, i když ne **D** ze zlata, (**Dmi**)
a jeho **A** pokladem byla **E** tráva střapa **A** tá.

Léta běží a na ten příběh si už nikdo nevzpomněl
jen košatý strom se u cesty ve větru tiše chvěl,
a z vísky bylo město a to město začlo chtít
asfaltový koberec až na náměstí mít.

Ⓡ:

Že strom byl v cestě plánované, to malý problém byl,
ostrou pilou se ten problém snadno vyřešil,
tak naposled se do nebe náš strom pak podíval
a tupou ránu do větví snad už ani nevnímal.

Ⓡ: A stál tam **A** sám, když koukal **F#mi** do polí...

Při stavbě se objevilo, že silnice bude dál,
a tak kousek od nové cesty smutný pařez stál,
dětem a výletníkům z výšky nikdo nemával
a přítel vítr si o něm píseň na strništích z nouze hrál.

Ⓡ: Jak tam **A** stál a koukal **F#mi** do polí...
...a jeho **A** pokladem byla **E** tráva střapa **A** tá